

той, и веднага топът издаде нѣкакъвъ немощенъ, сърдитъ, дрезгавъ звукъ, като кога чушишъ суха дѣска, нѣщо прилично на остра кашлица, и се покри съ гъстъ облакъ димъ...

Отъ тая кашлица топътъ се цѣфнѣ, а джепането си исхрачи само нѣколко раскрача далечъ... Мнозина отъ налѣгалитѣ възстанници даже не чухъ гърмежа му...

Нѣкой си, на смѣхъ или наистина, каза, че той билъ земалъ тоя шумъ, за шумъ излѣзълъ изъ цензурния каналъ на Ивана Боримечката...

Тоя нещастенъ резултатъ извади на явѣ недостатъцитѣ на артилерията. Прочее, прибързахъ та поправихъ другитѣ топове, като ги стѣгнахъ яко и на гжсто съ желѣзни обрѣчи, и вжжа, а нѣкой и изъ вѣтрѣ облѣкохъ съ тенекия. Още тоя день искарахъ по два топа на всѣко укрѣпление. напълнихъ ги силно, закрѣпихъ ги на колѣ, заковани здраво за земята и ископахъ задъ тѣхъ дупки за палячитѣ на фитилитѣ. Всѣки топъ бѣ назначенъ да послужи само за единъ пѣтъ и въ извѣстна, опрѣдѣлена пособа да грѣмне.

Нека прибавимъ, че забравихъ да обадижтъ въ града, че топчето „пукнало“ вече. Така щото, бѣднитѣ жени и бабички чакахъ до вечерята съ памукъ въ ушитѣ, да заечи въздуха и потреперихъ стьклата отъ грѣма.

XXVII.

И С П И Т Ъ .

Огняновъ бѣше сега на едно отъ вѣсточнитѣ укрѣпления, направено на една височина между Зли-Долъ и Стара-Рѣка. Това укрѣпление бѣше еднакво стратегическо съ Зли-Долското, но то имаше това прѣимущество, че отъ него се виждаше частъ и отъ Стрѣмската долина, която се зелѣвѣше далеко на истокъ, задъ голитѣ хълмове, въ дълбината. Защитницитѣ на това укрѣпление, трийсетина на брой, разоблѣчени и по ржави, поради силната жѣга, се шурѣхъ